

اپوزیسیون جمهوری اسلامی ایران - ارکستر سمفونی که هرکس ساز خودش را می‌زن

تصور کنید ارکستر سمفونی چند صد نفری را که همه نوازندگان و خوانندگان، از برجسته ترین‌ها هستند و نت موسیقی پیش رویشان است. آنان سال‌هاست این قطعه را تمرین کرده‌اند، اما بر بالای سن دو نفری ایستاده‌اند که نه نوازنده‌اند و نه خواننده؛ فقط با ژست رهبری، دست‌هایشان را بالا و پایین می‌برند و نمی‌گذارند ارکستر کار خود را انجام دهد. تماشاگران در سالن تنها صدای پراکنده تک نواها را به زحمت می‌شنوند و این دو «رهبر خودساخته» نیز کنار نمی‌روند تا ارکستر - که بیش از چهل سال تمرین کرده - اجازه نواختن بیابد

آیا این تصویر شما را به یاد رضا پهلوی و مریم رجوی نمی‌اندازد؟

به گفته یکی از یاران دیرین رضا پهلوی که از آغاز تا همین اواخر شیفته و مدافع او بود، رضا پهلوی مانند یک هواپیمای جامبوجت در وسط باند ایستاده؛ نه اجازه می‌دهد کسی بلند شود، و نه اجازه می‌دهد کسی فرود بیاید

حتی پس از رسوایی جنگ دوازده روزه آمریکا و اسرائیل - جنگی که سال‌ها قبل طراحی شده بود - این دو چهره ناآگاه سیاسی، ناخواسته وسیله‌ای برای بدنامی خود و تقویت رژیم آخوندی شدند؛ دست‌کم تا زمانی که عربستان سعودی اسرائیل را به رسمیت بشناسد

همان‌گونه که بارها نوشته و گفته‌ایم، هیچ دولتی در جهان خواهان تغییر رژیم در ایران نیست؛ به ویژه آمریکا و اسرائیل. زیرا ایران ضعیف، غارت شده و بحران‌زا برای آنان سودآور است. اما پس از شناسایی اسرائیل توسط عربستان، معادلات سیاسی خاورمیانه تغییر خواهد کرد و شمارش معکوس تغییر رژیم در ایران آغاز می‌شود

تغییر رژیم در ایران تنها با نیروی داخلی مردم و بدون دخالت اپوزیسیون خارج‌نشین یا دولت‌های خارجی رخ خواهد داد

این نیروی داخلی از تابستان ۵۸ آغاز شد؛ از اعتراضات مردم کردستان به قانون اساسی و کشتارهای خلخال، و سپس قتل آیت‌الله طالقانی که مخالف اصل ولایت فقیه بود و یادش به عمد به فراموشی سپرده شد

از همان سال نخست تا امروز - از بیانیه ۸۰۰ نفر با موسوی، تا بیانیه ۱۷ زن با نرگس محمدی و نسرین ستوده در تابستان امسال - ایران شاهد جنبش سبز، بیانیه مشهور ۱۴ تن برای تغییر قانون اساسی در سال ۹۸، و جنبش «زن، زندگی، آزادی» بوده است

در میان ده‌ها اپوزیسیون خارج‌نشین که هرکدام تصویری را بالا گرفته‌اند و به دور آن بالا و پایین می‌پرند، تنها سایروس فورس آمریکا و پیروان کوروش در داخل ایران هستند که طی بیست سال گذشته پژوهاک پایدار درخواست تغییر قانون اساسی بوده‌اند؛ صدایی که اکنون رساترین فریاد اعتراضی داخل ایران است

مردم داخل ایران - بی‌توجه به خرابکاری، انحراف، خیانت و جاسوسی «رهبران خودساخته» که امروز کاملاً بی‌آبرو شده‌اند - در آخرین بیانیه‌های خود در تابستان امسال، صریحاً خواستار تشکیل مجلس مؤسسان و تغییر قانون اساسی شده‌اند

در آمریکا، سایروس فورس با انتشار کتاب «نقشه راه» دو سال پیش، همراه با افسران بازنشسته آمریکا که آشکارا کمپلکس صنایع نظامی را به چالش کشیده‌اند، با طرح دو مطالبه روشن می‌کوشد صدای مردم ایران را به سیاست‌گذاران آمریکایی برساند

این دو مطالبه که برای همگان قابل درک است - و در آمریکا و ایران مورد حمایت پیروان کوروش است - بر دو خواست تاریخی و همسو با اکثریت مردم ایران استوار است

اول - رساندن صدای مردم داخل ایران در آمریکا برای تشکیل مجلس مؤسسان و تغییر قانون اساسی

دوم - درخواست از دولت آمریکا برای تحریم هدفمند دزدان و غارتگران ثروت ملی ایران؛ همان سران رژیم که در کشورهای غربی زندگی مرفه دارند

این دو مطالبه در سال‌های گذشته از طریق انتشار کتابچه‌های فارسی و انگلیسی، مکاتبات و فعالیت‌های رسمی در آمریکا، پیوسته دنبال شده است

سایروس فورس آمریکا به دنبال یارگیری یا جلب پشتیبانی از دوستان قدیمی برای انتشار و تکثیر بیانیه‌های خود نیست؛ این مطالب فقط جهت اطلاع منتشر می‌شود، و هر حزب، گروه، کنگره، مهستان، جبهه یا شورا می‌تواند این دو درخواست را به نام خود از دولتمردان خود مطالبه کند

به امید پیروزی ملت ایران

سایروس فورس آمریکا - پیروان کوروش در ایران - استند آپ آمریکا

English Translation

The Opposition to the Islamic Republic of Iran – A Symphony Orchestra in Which Everyone Plays Their Own Tune

Imagine a vast symphony orchestra with hundreds of musicians and vocalists — each among the most skilled in their craft, each with the musical score before them. They have mastered this piece after decades of practice. Yet, on the stage stand two individuals who are neither musicians nor vocalists. They simply wave their hands in the air, pretending to conduct, and prevent the orchestra from playing the music they already know so well.

The audience hears only scattered notes from a few soloists, and these two self-appointed “conductors” refuse to step aside and let the orchestra — after more than forty years of preparation — perform.

Does this image not remind you of Reza Pahlavi and Maryam Rajavi?

As one long-time supporter of Reza Pahlavi — a devoted admirer from the time of his symbolic coronation until recent years — put it:

“Reza Pahlavi is like a jumbo jet parked in the middle of the runway: he won’t let anyone take off, and he won’t let anyone land.”

Even after the disgrace of the twelve-day war between the United States and Israel — a war planned years in advance — these two

politically naïve figures became instruments of their own discredit and, unintentionally, strengthened the clerical regime, at least until Saudi Arabia formally recognizes Israel.

As we have repeatedly written and said, no government in the world seeks regime change in Iran — especially not the United States or Israel — because a weakened, plundered, crisis-producing Iran generates strategic and economic benefits for them.

However, once Saudi Arabia recognizes Israel, the political equations of the Middle East will shift, and the countdown to regime change in Iran will begin.

Regime change in Iran will occur only through the internal power of the Iranian people, without the involvement of foreign governments or exiled opposition groups.

This internal force began forty-six years ago, in the summer of 1979, with protests in Kurdistan against the new constitution and the massacres ordered by Khalkhali. The movement continued with the killing of Ayatollah Taleghani — a firm opponent of the doctrine of Velayat-e Faqih — whose memory the regime deliberately erased.

From that first year until today — from the 800-signatory statement led by Mousavi, to the recent statement by 17 women including Narges Mohammadi and Nasrin Sotoudeh — Iran has witnessed the Green

Movement, the 14-activist statement for constitutional change in 2019, and the “Woman, Life, Freedom” uprising.

Among the many exiled opposition groups, each holding up a portrait and dancing around it, only Cyrus Force in the United States and the Followers of Cyrus inside Iran have, for the past twenty years, consistently echoed the call for constitutional change – a demand that today has become the loudest voice within Iran.

Inside Iran, people — ignoring the sabotage, deviation, treachery, and espionage of various self-appointed leaders who are now completely discredited — have, in their most recent statements this summer, explicitly demanded a Constituent Assembly and a new constitution.

In the United States, Cyrus Force, through the publication of the “Road Map” two years ago — in cooperation with retired American officers who have openly challenged the Military-Industrial Complex — has focused on clarifying two demands to American policymakers.

These two demands, simple enough for anyone to understand, are supported both in the U.S. and by the Followers of Cyrus in Iran. They reflect two historic objectives aligned with the will of the Iranian majority:

1. To echo Iranian people call for a Constituent Assembly and a new constitution and amplify that in the United States

2. To urge the U.S. government to impose targeted sanctions on the thieves and plunderers of Iran's national wealth — regime officials who live comfortably in Western countries

These demands have been consistently advanced for years through the publication of Persian and English booklets, official correspondence, and institutional advocacy in the United States.

Cyrus Force America is not seeking to recruit followers or solicit support from old friends for distributing its statements. These materials are published merely for information. Any political party, group, congress, assembly, front, or council can adopt these same two demands under their own name when addressing their own governments.

With hope for the victory of the Iranian nation

Cyrus Force America – Followers of Cyrus in Iran – Stand Up America